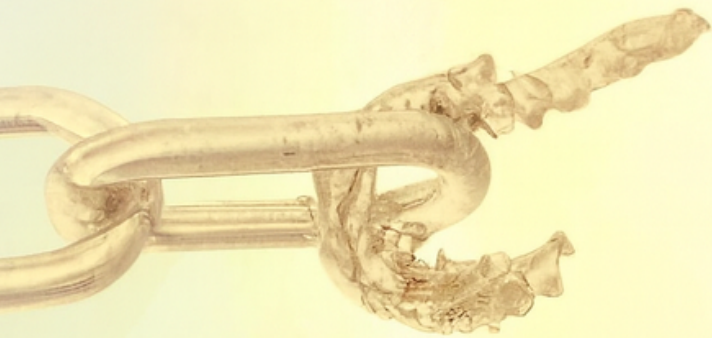

De Ontbrekende Schakel

binnen het christendom?

Sharon Sanders

Ben Rubin vat het mooi samen in zijn boek 'What is Repentance?' Hij schrijft:

'De Kerk is schuldig aan het willens en wetens kiezen voor blindheid ten opzichte van het Joodse volk. Zij doet alsof zij kan bestaan zonder de 'natuurlijke olijfboom'. Zonder Israël is er geen kerk. Het is niet jij die de wortel draagt, maar de wortel draagt jou.' (Romeinen 11:18)

Het is een bewezen feit dat 'een ketting maar zo sterk is als de zwakste schakel', een beeldspraak die rond de 18e eeuw is ontstaan. Het wortelstelsel van het christendom heeft sterke, gezonde groei nodig om zich te ontwikkelen. Verbonden blijven met het deel van de boom dat haar met de grond verbindt -dat ondergronds ondersteunt- helpt de geestelijke rijkdom van haar oorsprong te behouden.

Het christendom is misschien niet zo sterk als het lijkt, omdat het een ontbrekende schakel heeft binnen de geloofsleer. De ketting van het geloof werd verbroken en raakte door de eeuwen heen losgekoppeld. Volgelingen van Jezus hebben Israël nodig, omdat Israël de wortel is; wij zijn slechts de takken. Ik geloof niet dat Jezus ooit heeft gewild dat Zijn discipelen zich zouden losmaken van Zijn volksgenoten. We hebben werkelijk een nieuwe reformatie nodig om tot onze volheid te komen. Israël heeft openbaring nodig om in haar eigen volheid binnen te gaan.

De waarheid over onze Hebreeuwse fundamenteën is weggelaten uit onze christelijke onderwijsprogramma's. De realiteit moet onder ogen worden gezien en de dwaling moet worden hersteld. Overtuiging is goed, maar we moeten alles aanvaarden wat God ons heeft getoond. Het lezen en begrijpen van Romeinen hoofdstuk 9, 10 en 11 helpt ons grip te krijgen op wat er ontbreekt.

Als iemand brood bakt maar het meel weglaat, mist het een hoofdingrediënt. Ons verlossend geloof in Israëls Messias vereist een bijzonder waardevol onderdeel: om werkelijk de Redder van de wereld te kunnen zijn, moest Hij geboren worden uit Joodse afkomst (naar het vlees). Zonder Israël hebben we geen fundament dat onze geloofsclaims ondersteunt. Het waren de Joodse Geschriften -het "Oude" Testament of de Thora/Tenach- die voorspelden dat de Messias zou komen.

Israël is het beginpunt en de bron van ons geloof, omdat alles wat wij hebben aan ons is gegeven door het Joodse volk. Basiskennis leert dat Jezus, naar het vlees, was en altijd zal blijven: een Jood. Hij herinnert ons daaraan in Openbaring 22:16. Hij bracht een Joodse boodschap over het komende Koninkrijk aan Israël, en Zijn Joodse discipelen maakten deze bekend aan de niet-Joodse wereld. Jezus maakte duidelijk dat Zijn boodschap voor Israël was, dus eerst voor de Joden.

Deze waarheid is eeuwenlang bedekt geraakt onder de mantels van nalatigheid. Het lijkt erop dat velen liever geloven 'wat ze altijd hebben geleerd' in plaats van inzicht te verwerven. Pas wanneer men echt gaat studeren, ziet men dat er iets ontbreekt. *'Broeders, word geen kinderen in uw denken, maar wees kinderlijk in de slechtheid, en word in uw denken volwassen.'* (1 Korintiërs 14:20, HSV)

Een groot deel van de kerken probeert de ontbrekende schakel nog steeds te negeren. Toen Jezus een niet-Joodse vrouw wilde laten begrijpen wie Hij was, vond Hij het belangrijk haar te zeggen: **"...het heil is uit de Joden"** (Johannes 4:22). Het Joodse volk en de monumentaal belangrijke rol die het zal spelen in de verlossing van de wereld, kunnen niet worden afgezwakt of ontkend. Door dit gebrek aan begrip kunnen veel christenen het belang van het moderne Israël niet bevatten. Zolang de schakel niet wordt hersteld, zal de volheid van de Kerk nooit compleet zijn. De verkorte vorm van onderwijs verzwakt het prachtige liefdesverhaal tussen de Almachtige, een Uitverkoren Volk en de uiteindelijke nieuwe mensheid die zal ontstaan zodra de Messias is teruggekeerd naar Jeruzalem.

De openbaring is eeuwenlang verborgen geweest. Denk er eens over na! Hoe kunnen we Joodse Geschriften lezen, in Joodse profeten geloven, Joodse psalmdichters vertrouwen en een Joodse Messias aanbidden als Redder van de wereld en ondertussen Zijn volk buitensluiten? Christenen zijn het slachtoffer geworden van een gebrekkig onderwijsprogramma waarin onze erfenis in Israël ontbreekt. De Bijbel zegt dat wij ons met Israël moeten verblijden, omdat Gods Woord wordt vervuld zoals Hij heeft gezegd. *'Verblijd u, heidenen, met Zijn volk.'*

(Romeinen 15:10) Wie zijn de 'heidenen' die worden gezegd dat zij zich moeten verblijden, als het niet de christenen zijn? Wij zijn de enigen die voortgekomen zijn uit de bodem van Israël.

De taak om deze reis van begrip af te leggen vraagt dat we beseffen dat de geest van misleiding diepgeworteld was in de ketterse prediking van onze geestelijke voorvaders. Wanneer we ontdekken dat een groot deel van de Kerk een leugen gelooft genaamd 'vervangingstheologie', zijn velen tevreden om bewust weg te kijken. Door deze overtreding bloot te leggen, kunnen we het christendom leiden uit een gevaarlijke afval van het geloof.

Christelijke vervanging betekende dat God Zijn eeuwig verbond met Israël zou hebben verbroken, van gedachten was veranderd en Zijn uitverkoren volk verstoten had om een ander 'te huwen'. Dat soort denken gaat voorbij aan de echtheid van de onveranderlijke decreten in Gods Woord. De rotte vrucht van vervangingstheologie bewijst dat Gods belofte uit Genesis 12:3 lichtvaardig is opgevat en bloedvlekken zijn achtergebleven op de geestelijke kleding van het christendom. Iedereen die christenen onderwijst of leidinggeeft, moet onder ogen zien dat deze dodelijke 'doorn' in de zijde van ons geloof zit. We moeten hem verwijderen.

Niet elke kerk of denominatie verkondigt vervangingstheologie openlijk, maar in de kern van vele preken is ze wel aanwezig. De confrontatie met de geschiedenis van de Kerk tegenover Israël kan sommige standvastige, traditionele opvattingen doen wankelen. Eén van 's werelds bekendste rabbijnen, Rabbi Daniel Boyarin, zei het met grote helderheid: *'Onderzoekingen schudden soms oude zekerheden los.'*

Het Joodse volk leert eveneens opnieuw hoe zij zich tot ons moet verhouden, na eeuwen van negatieve behandeling. Er zijn veel relaties ontstaan die hebben bewezen dat ware gelovigen in Jezus inderdaad hun beste vrienden zijn. Wat christenen doen met de waarheid die zij ontvangen, kan geschiedenis veranderen. Elie Wiesel zei ooit: *'Er kunnen tijden zijn waarin we machteloos zijn om onrecht te voorkomen, maar er mag nooit een tijd zijn waarin we nalaten te protesteren.'* Wij protesteren tegen vervangingstheologie, een leer die door de eeuwen heen zelden werd uitgedaagd. Wij hopen dat jij dat ook zult doen.

Wanneer we verder nadenken over waarom het christendom eindigde met een 'ontbrekende schakel' in de keten van het geloof, moeten we alle bewijzen toelaten en onderzoeken, om vervolgens te bepalen hoe wij onze rol moeten vervullen in het herstel van die breuk. Wanneer we ontdekken hoe allegorie een grote rol speelde in de misleiding, kan ons geloof beginnen te genezen.

Op een ochtend, terwijl ik mijn dagelijkse overdenkingen las (*Word for Today*, UCB.co.uk), raakte het volgende mij diep. Gebaseerd op Richteren 3:31: *'Samgar... versloeg zeshonderd Filistijnen met een ossenstok. Hij verloor Israël... Omdat de Israëlieten ongehoorzaam waren aan God, eindigden zij als slaven van de Filistijnen, die hen regeerden door angst en intimidatie. Maar Samgar weigerde geïntimideerd te worden. Hij besloot de status quo te doorbreken en hij deed dat met een ossenstok, een lange stok die boeren gebruikten om dieren voort te drijven. Hij weigerde zich te laten tegenhouden door wat hij niet kon, zodat hij kon doen wat hij wel kon... Samgar greep zijn ossenstok en stormde op zeshonderd Filistijnse soldaten af. De vijand lachte waarschijnlijk om zijn geïmproviseerde wapen, totdat hij het begon te gebruiken. Toen sloeg de blik in zijn ogen angst in hun hart... Wanneer God het sein geeft, is het volle kracht vooruit, welke 'ossenstok' God je ook heeft gegeven... Het is een totale aanval op de machten van de duisternis door te besluiten 'zout en licht' te zijn op de plek waar God ons heeft geplaatst. Het is meer dan alleen de problemen aanwijzen. Het is de keuze om deel van de oplossing te zijn. Het is de keuze om in actie te komen, in plaats van aan de zijlijn te blijven zitten. Het is gebruiken wat God ons gegeven heeft...' Naar mijn mening is het tijd om onze 'ossenstokken' op te pakken (in dit geval onze Bijbels) en de waarheid te spreken in liefde. Wij kunnen instrumenten zijn in de hand van de Almachtige om christelijk antisemitisme uit te bannen. (We mogen niemand laten beweren dat vervangingsleer niet bestaat). Het zal sommigen shockeren tot in hun kern, maar de Kerk moet haar geschiedenisboek lezen, die ik de titel 'The Christian Hall of Shame' ('De Christelijke Schandgalerij') heb genoemd, vanwege haar houding tegenover Israël.*

Het is triest dat de meeste kerken nauwelijks ruimte maken in het mededelingenblad voor iets dat met Bijbelse profetie te maken heeft. Het is moeilijk om iemands geloof te versterken wanneer Gods beloften aan Israël in vervulling gaan, maar bijna nergens worden genoemd. Zowel Israël als de Kerk worden geconfronteerd met krachten van het kwaad die hopen ons beiden te zien verdwijnen. Samen zouden we sterker naast elkaar moeten staan tegenover de vijanden van God.

Behalve het jodendom en meer dan welke andere geloofsgemeenschap dan ook is het ware christendom in zijn aard Joods. We moeten alles doen wat in ons vermogen ligt om de kloof te dichten die vandaag bestaat tussen christenen en Joden. Wanneer we een verbinding vormen, hebben we dat gevoel van verbondenheid nodig om onze gezamenlijke vijanden te weerstaan.

Waar te beginnen?

Christenen moeten beginnen met de vraag: 'Waarom zouden we ons verwijderen van de volheid, terwijl we de olijfboom negeren waaruit wij zelf zijn voortgekomen?' Verwoestende theologische fouten ontwikkelden zich door de eeuwen heen, door verkeerd begrepen uitdrukkingen, woorden uit hun tijd en context gehaald, en een gebrek aan kennis van de oorspronkelijke taal van de Bijbel: het Hebreeuws. Christenen zijn bediend vanuit een menu van kerkelijke preken, geschreven door niet-Joden met een westerse denkwereld, in plaats van met een volledige maaltijd, inclusief het drinken van water uit de putten van Jakob.

Volgelingen van 'De Weg' (zoals de eerste volgelingen van Jezus zichzelf noemden), als een 'uitloper' van Israëls olijfboom, wordt vanaf de kansel nauwelijks genoemd. Al tweeduizend jaar probeert het christendom hogerop te komen zonder haar Hebreeuwse fundamenteën (Romeinen 11:25) te erkennen, met verwoestende gevolgen. We moeten het gordijn van het verleden opentrekken en kijken wat er gebeurde in de vergaderzaal van het Concilie van Nicea in 325 na Chr., bijeengeroepen door keizer Constantijn. De onverschilligheid en kilheid tegenover de Joodse natie wakkerde antisemitisme aan onder intolerante, kortzichtige en bevooroordeelde mensen. Het strooide zout in een wond die al etterde door verraad. Elie Wiesel verwoordde het zo passend: *'Het tegenovergestelde van liefde is niet haat, maar onverschilligheid.'*

Christelijke zending draagt nog steeds goede vruchten in ziekenhuizen, kleding en voedsel voor de armen, maar wanneer het gaat om onderwijzen uit de Bijbel, wie deelt er dan iets over het feit dat Jezus naar het vlees Joods was? Of over het volk waar Hij uit voortkwam? Het leren over onze fundamenteën was een van de meest opwindende ontdekkingen die ik ooit heb gedaan. Mijn geest sprong op toen ik de waarheid hoorde.

We moeten onszelf afvragen: 'Waar gaat het christendom heen wanneer we kijken naar de toestand van de Kerk in de Verenigde Staten en Europa?' Onze leiders moeten het gebed intensiveren voor datgene wat God ons heeft opgedragen te bidden: voor de vrede van Jeruzalem (Psalm 122:6). We moeten de schapen leren lief te hebben wat God liefheeft met heel Zijn hart 'de appel van Zijn oog' (Zacharia 2:8). De Joodse geleerde David Nekrutman herinnert ons eraan: *'Jullie (christenen) hebben God in Zijn oog geprikt'* door de wredeste daden te begaan tegenover Gods uitverkoren volk. Ook nemen we Gods aanbod in Genesis 12:3 *'Ik zal zegenen wie Mijn volk zegent'* veel te licht op, en dat is geen gezonde houding.

Het feit dat God de hele wereld liefheeft, maar Israël toch het middelpunt van Zijn oog blijft, zal nooit veranderen. Hij blijft gefocust op Israël en het Land, *'van het begin van het jaar tot het einde van het jaar'* (Deuteronomium 11:12).

Wanneer een kerkgenootschap de Joodse Geschriften volledig negeert en de Thora het "Oude" Testament noemt, is dat niet alleen beledigend voor een Joodse toehoorder, maar ook een misplaatste term. Hoe kunnen de oneindige woorden van de Eeuwige God ooit 'oud' genoemd worden? Nergens zegt de Bijbel dat Gods eeuwige woorden uit de Joodse Geschriften moeten worden genegeerd! Opnieuw was het Concilie van Nicea een hoofdrolspeler in het ontwikkelen van die terminologie en op dat moment brak de ketting.

Ik maak me zorgen dat degenen die verantwoordelijk waren voor het onderwijzen van verkeerde leer over Israël, wanneer zij aan de poorten van de hemel arriveren, misschien snel zullen moeten leren waarom zij mogelijk worden buitengesloten. En dan kan het te laat zijn.

Iedereen kan een verschil maken in Joods-christelijke relaties en bijdragen aan het herstel van de bres (Jesaja 58:12). Het wonen in Israël, gedurende het grootste deel van mijn leven, heeft mijn geloof gevormd en verdiept en mij geleerd over een Joodse wereld die ik nooit had gekend. Het is de verantwoordelijkheid van alle christenen om ervoor te zorgen dat, wanneer we eenmaal leren liefhebben zoals Jezus ons leerde, we 'nooit meer' zullen toestaan dat de ketting die ons bindt nogmaals wordt gebroken. We mogen ons nooit meer van Israël afscheiden. *"Laat de zoon van de vreemdeling die zich bij de HEERE heeft gevoegd, niet zeggen: 'De HEERE heeft mij geheel van Zijn volk gescheiden...'"* (Jesaja 56:3).

Tastbare dingen kunnen zoekraken, maar wanneer er iets ontbreekt in mijn geloof, ren ik met passie zo snel als ik kan om het terug te vinden. En ik zeg tegen elke christen die dit leest: 'Ren! Ren weg van dwaalleer!' Net als Jezus was onze geliefde rabbijn Yaacov, die jarenlang met CFI werkte, altijd aan het onderwijzen. Hij liet ons achter met de woorden: 'Onderwijs, Onderwijs, Onderwijs!' Yaacov liet ons een liefde voor de Thora zien die we nog nooit hadden ervaren. Wij gaven hem onvoorwaardelijke liefde, iets wat hij nog nooit had gezien. Eeuwenlang zaten kerkgangers in de banken, herhaalden zinnen als papegaaien, zich er niet van bewust dat wat ze leerden verkeerde leer was. Te velen gingen hun graf in met haat voor het Joodse volk, omdat ze een leugen hadden geloofd. Het is moeilijk om toe te geven, maar we moeten de waarheid onder ogen zien.

Toen het christendom wereldwijd wortel begon te schieten, groeiden de takken zo snel dat zij zich losmaakten van hun Hebreeuwse wortels. Nieuwe gemeenten lieten hun eigen wortels vallen, in plaats van verbonden te blijven met de moederwortel, en uiteindelijk brachten zij slecht vrucht voort. Vervangingstheologie vond een broedplaats waarin zij kon floreren, en daardoor zijn vele Joodse mensen gestorven.

Toen ik jaren doorbracht met Holocaustoverlevenden nadat zij naar Israël waren gekomen, dacht ik vaak: 'Hoe zou de Holocaust zijn verlopen als christelijke burens gehoor hadden gegeven aan de roep om hulp van hun Joodse burens, in plaats van slechts toeschouwer te zijn wanneer de nazi's aan hun deur verschenen? Wat als zij voor hun Joodse vrienden waren gaan staan en tegen de nazi's hadden gezegd: 'Jullie kunnen hen niet meenemen, tenzij jullie mij ook meenemen!' Het goede nieuws van vandaag is dat God geschoolde leraren heeft doen opstaan die bekwaam zijn om de gevaren van vervangingstheologie bloot te leggen, een leer die ons op een verkeerd pad heeft gebracht.

'Soms hebben mensen zeer sterke kernopvattingen. Wanneer zij worden geconfronteerd met bewijs dat tegen die overtuigingen ingaat, wordt het nieuwe bewijs niet geaccepteerd. Het kan een extreem ongemakkelijk gevoel veroorzaken, cognitieve dissonantie genoemd. En omdat het zo belangrijk is om die kernopvatting te beschermen, zullen zij rationaliseren, negeren of zelfs ontkennen wat niet binnen die overtuiging past.'
(Frantz Fanon) We moeten vastberaden zijn in onze zoektocht om het licht van de waarheid te brengen uit de duisternis van eeuwen.

Het is verbazingwekkend om te zien dat de honger om te leren over de fundamenteën van het christendom niet komt uit seminaries en instituten, maar juist uit gewone mensen. Tijdens mijn reizen naar meer dan vijfenvijftig landen, waar ik de Kerk onderwees over Israël, was het in sommige plaatsen werkelijk een schokkende openbaring wanneer mensen hoorden dat Jezus een Jood was. Een christen zei tegen een vriend van mij: 'Nu ik dit weet, moet ik jaren aan rommel uit mijn hoofd verwijderen en helemaal opnieuw beginnen.' Dr. Michael S. Heiser, geleerde van het Israël Bible Center Round Table Talk, legde de waarheid scherp voor zijn studenten toen hij zei: *'De juiste context voor het interpreteren van de Bijbel is de context van de Bijbelse schrijvers, de context die de Bijbel heeft voortgebracht. Elke andere context is vreemd aan de Bijbelschrijvers en dus aan de Bijbel. Toch is er binnen de gelovige Kerk een wijdverspreide neiging om de Bijbel te filteren door geloofsbelijdenissen, tradities en denominatie gebonden voorkeuren.'*

Adam en Gila Milstein zeiden: *'We moeten de tragedies van het verleden omzetten in lessen voor de toekomst.'* Voor degenen die zich inzetten om christenen te helpen hun "ontbrekende schakel" te vinden en te werken aan het uitroeien van vervangingstheologie, geldt dat we moeten blijven waken over het Joodse volk en Israël moeten beschermen op de vleugels van gebed. Het ligt in onze handen om ervoor te zorgen dat de volgende generatie gelovigen het welzijn van het Joodse volk zal zoeken en nooit meer een loskoppeling zal toestaan. We kunnen de geschiedenis niet veranderen, maar we kunnen wel de toekomst veranderen en onverschilligheid niet langer tolereren. Laat ons weten wat jouw passie voor waarheid is, dan helpen wij je aan de ontbrekende schakel.